

מעבירים מזבא העובדה הזה
(מהליכים) של מעלה, שעומדים
לנגן לעובדה זו ולכבר את
השם הקדוש כראוי.

תפלות של מעלה, חילוות
ומחנות נגד הפתחות נינים, לשבח
את השם הקדוש ולזומר להם.
ומשם כה ישב מזבא העדרה.
ומשם שכנסת ישראאל משבחת
את הקדוש ברוך הוא, אמר
הפטוח צהלי קולך בת גלים, בת
האבות.

עוד בת גלים - העולם הבא
נקרא גלים, משם שהפל עוזר
בו, ונכללו בו תלי תלים, ויווצא
מןנו לפל. עוד בת גלים -
בכתוב (שיר) גל נעל, וכל אוטם
ಗלים ומעינות, כלם יוצאים
מהעולם הבא, וכנסת ישראאל
היא בת גלים.

בא ראה, פסוק זה קשה.
בפתחה כתוב צהלי קולך, שהוא
כדי לזרר ולהרים קול, ואחר כה
כתוב הקשיבי. אם כה, אז מה
צהלי קולך, כיון שבתוכו
הקשיב? אלא צהלי כדי לשבח
ולזומר.

בא ראה, אם ישראאל מתחילה
לשבח ולזומר לקדוש ברוך הוא,
או כתוב הקשיבי, מה הטעם?
בשוב שישראל משבחים
ומזמرون בשבילה לקדוש ברוך
הוא, ועל זה כתוב צהלי קולך,
וכותוב הקשיבי.

רישא - משם שבאה מצד
הגבורה, כמו שנאמר (משלי 7)
לייש גבור בבהמה. ורישא זו
גבורה, לשבר מחות וחיקים.
ענינה ענתות - משם שהיא
אספקליה שלא מאירה עלייה,
ענינה ודאי, אין לה לבנה או ר
משל עצמה, אלא רק מה שנוטן
לה המשמש.

ענתות הוא שרה, כפר אחר,

ולא יערב לאידני, כשאר חברוי, כדיין
מעברין לייה מהאי צבא העובדה (מחילוי)
دلעילא, דקימין לנגנא לגבי האי עובדה,
וליקרא שמא קדישא כדקה חי.

חולין לעילא, חילין ומשרין לגבי תפאי,
ושבחא שמא קדישא, ולזומר לוזן.

ובגיני כה ישב מזבא העובדה. ובгин דכנסת
ישראל קא משבחא לייה לך ישראאל בריך הוא,
אמר קרא, צהלי קולך בת גלים, בת אבן.

תו, בת גלים, עלמא דאתי אקרי גלים, בגין
דכלא קיימה ביה, ואתפליל ביה תלי
תלים, ונפקא מגיה לכלא.תו בת גלים,
בדכתיב, (שיר השירים ۴) גל נעל, וכל אינון גלים
וimbouin, כלחו נפקאי מעולם דאתי, וכנסת
ישראל אהיה בת גלים.

הא חי, הא קרא קשיא, בקדמיתא כתיב
זהלי קולך, דהוא בגין זומר ואלהרמא
כלא, ולכתר כתיב הקשיבי. אי hei אמא
זהלי קולך, בגין דכתייב הקשיבי. אלא,
זהלי, בגין לשבחא ולזומר.

הא חי, אי ישראל שראן לשבחא ולזומר
לקדשא בריך הוא, כדיין כתיב הקשיבי,
מאי טעם, בגין דישראל אינון משבחן
ומזמור בגיןה לך ישראאל בריך הוא, ועל דא
כתיב זהלי קולך, וכתייב הקשיבי.

רישא, בגין דאתיא מסטרא דגבורה, כמה
דאת אמר, (משלי ۷) לייש גבור בבהמה.
והאי ליש, גבורה, לתברא חילין ותוקפין.
ענינה ענתות, בגין דאי הי אספקליה דלא
גהרא (על), ענינה ודאי, לית לה נהרא
לסיירה مجرמה, אלא מה דיהיב לה שם שא.
ענתות איה חקל, כפר חד, ושרין ביה
כהני מספני דאברהן על פתחין